

Evanghelia zilei de marți: Credința ca izvor de pace

Comentariu la Evanghelia de marți din a 5-a săptămână a Paștelui. „Pacea vă las vouă, pacea Mea o dau vouă”.

Credința nu este un optimism dulceag, ci un adevărat izvor de pace: înseamnă să luăm în serios consecințele Crucii Domnului.

Evangelie (In 14, 27-31a)

„Pace vă las vouă, pacea mea v-o dau vouă. Eu nu v-o dau așa cum o dă lumea. Să nu se tulbure inima voastră, nici să nu se teamă. Ați auzit

că v-am spus: «Mă duc și voi veni la voi». Dacă m-ați iubi, v-ați bucura că mă duc la Tatăl pentru că Tatăl este mai mare decât mine. V-am spus-o acum, înainte de a se întâmpla, ca, atunci când se va întâmpla, să credeți. Nu voi mai vorbi mult cu voi pentru că vine conducătorul lumii, dar nu are nici o putere asupra mea. Însă lumea trebuie să știe că îl iubesc pe Tatăl și că fac așa cum mi-a poruncit Tatăl”.

Comentariu la Evanghelie

În fiecare zi, la Sfânta Liturghie, ascultăm aceste cuvinte pe care preotul le adresează direct celei de-a Doua Persoane a Preasfintei Treimi, care este deja prezentă în Ostia Consacrată: „Doamne Isuse Cristoase, care le-ai zis apostolilor Tăi: «Pacea vă las vouă, pacea Mea o dau vouă»,

nu privi la păcatele noastre, ci la credința Bisericii Tale”.

Aceste cuvinte, cu care suntem atât de familiarizați, ne pot ajuta să pătrundem mai adânc în sensul a ceea ce Domnul voia să le transmită apostolilor Săi – și, prin ei, și nouă.

Isus vrea să ne ajute să înțelegem că credința este o sursă profundă de pace. Dar, în același timp, vrea să ne fie limpede că credința nu înseamnă să credem că totul va merge bine: de fapt, la doar câteva ore după aceste cuvinte, Domnul va fi atârnat pe lemnul Crucii.

Isus vrea, de fapt, să ne încredem că El este „lumina cea adevărată care luminează pe tot omul ce vine în lume” (Ioan 1,9). Dar a crede în lumină presupune a recunoaște existența întunericului. De aceea, credința nu înseamnă să vezi totul în roz, nu este un optimism dulceag: este a lua în serios consecințele

Crucii Domnului și a nu pierde niciodată din vedere că acolo se află răspunsul la toate întrebările și nedumeririle noastre.

Așadar, când auzim aceste cuvinte la Sfânta Liturghie ne putem întreba: cum este credința mea, acea credință pe care Îi cer Domnului să o privească în locul păcatelor mele? Din fericire, nu este o rugăciune individuală: Îi cerem Domnului să privească credința Bisericii Sale. Iar credința Bisericii se hrănește în primul rând din Euharistie, din sacramente, din rugăciunea personală și comunitară.

Domnul le-a spus apostolilor: „V-am spus acestea acum, înainte ca ele să se întâmple, pentru ca atunci când se vor întâmpla să credeți”. Nouă ne cere să credem în ceva ce deja s-a întâmplat, dar care continuă să lumineze toate realitățile umane cu aceeași forță ca în prima zi.

De aceea, când credința noastră
slăbește și, în consecință, ne lipsește
pacea, să alergăm la Maria,
Învățătoarea credinței și Regina
Păcii, ca să ne amintim că Cristos nu
vrea să ne dea ceva din lumea
aceasta, ci vrea să ne facă părtași la
iubirea cu care se iubesc Persoanele
Preasfintei Treimi.

Luis Miguel Bravo / Photo: Rebe
Pascual - Unsplash

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-marti-credinta-ca-
izvor-de-pace/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-marti-credinta-ca-izvor-de-pace/) (06.04.2026)